

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 8C/261/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614209547
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4614209547.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, sudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v právnej veci navrhovateľky: Z. Z., H.. XX.XX.XXXX, C. L.. U. XXXX/XX, R.L., S. T. E. F. K..Q..X., K. K. D. XXX/XX, K., P.: XX XXX XXX proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava sp. zn. 498/07/14 zo dňa 29.9.2014.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 214,34 eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľky a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.11.2014, sa navrhovateľka domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 498/07/14 zo dňa 29.09.2014 a zároveň odkladu jeho vykonateľnosti. Podaný návrh odôvodnila tým, že rozhodcovský súd bol dojednaný rozhodcovskou zmluvou č. 8XXXXXXXXX zo dňa 24.07.2013 ktorú podpisovala spolu so zmluvou o revolvingovom úvere, rozhodcovskú zmluvu považovala za bežnú súčasť zmluvy a neboli jej zrejmé dôsledky a zmysel rozhodcovskej zmluvy. Ako spotrebiteľka bezvýhradne dôverovala veriteľovi a pokiaľ by mala o účinkoch rozhodcovskej zmluvy presné a jasné informácie nikdy by s ňou nesúhlasila. Podľa navrhovateľky sa tak v rozhodcovskom konaní vymáha plnenie na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky. Samotná úverová zmluva zároveň obsahuje viacero porušení ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a ako aj zákona o ochrane spotrebiteľa. V zmluve najmä nie je uvedená dĺžka jej trvania, nie je uvedená podmienka, ktorá upravuje uplatňovanie, index, alebo referenčnú úrokovú sadzbu, RPMN je uvedená len jedným číslom bez ohľadu na vyjadrenie akým spôsobom bolo toto číslo vypočítané, chýba údaj o termíne splatnosti splátok ako aj o tom, aká suma je určená na splácanie istiny, aká suma na splácanie úrokov a aká suma na splácanie iných poplatkov. Z dôvodu, že vydaný právoplatný rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom, hrozí navrhovateľke na jeho podklade exekučné konanie, v ktorom by jej v zmysle § 61 Exekučného poriadku hrozila nenapraviteľná ujma na právach a majetku.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a žiadal ho ako nedôvodný zamietnuť. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 13.02.2015 uviedol, že predmetná rozhodcovská zmluva je individuálne uzavretým právnym úkonom a rozhodcovská zmluva nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy, ako aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Odporkyňa vlastným úkonom mohla ovplyvniť vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy a teda aj obsah vzájomného vzťahu s oprávneným. Zároveň z rozhodcovskej

zmluvy vyplýva, že obsahuje poučenie odporcu, ako spotrebiteľa o možnosti, ale nie povinnosti, zmluvu uzavrieť bez následkov vo vzťahu k úverovej zmluve. Odporca zároveň poukázal aj na znenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, z ktorého podľa odporcu vyplýva, že ustanovenia, ktoré nevyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nie sú neprijateľné. Spotrebiteľovi tak ostáva možnosť riešiť spor v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní, ale aj v občianskoprávnom konaní. Odporca nesúhlasil ani s tvrdeniami navrhovateľky, že predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa navrhovateľa záver o povinnom rozpisovaní splátky nemá oporu v žiadnom zákone a popiera význam a uplatnenie iných jeho ustanovení. Podľa odporcu tak zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Nakoľko zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú, je zrejmé, že konečnú splatnosť úveru je možné vždy určiť s ohľadom pre úver. Ak teda prakticky dôjde k poskytnutiu úveru, tak dlžník vie, kedy je konečná splatnosť úveru. Ak počas trvania zmluvného vzťahu dôjde k poskytnutiu revolvingu, potom tiež po jeho poskytnutí vie, kedy je konečná splatnosť. Údaj o konečnej splatnosti úveru tak podľa odporcu predstavuje tzv. informačnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá slúži na informatívny účel pre spotrebiteľa, nie je však z hľadiska podstatných náležitostí úverového vzťahu rozhodujúca.

Uznesením č.k. 8C/261/2014-51 zo dňa 08.07.2015 tunajší súd odložil vykonateľnosť predmetného rozhodcovského rozsudku, až do právoplatného skončenia tohto konania. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.08.2015.

Riadne predvolený odporca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, vrátane obsahu pripojeného rozhodcovského spisu Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 498/07/14, vylúčením navrhovateľky a zistil nasledovný skutkový stav:

Z predloženej úverovej zmluvy a rozhodcovskej zmluvy súd zistil, že dňa 24.07.2013 uzavrela navrhovateľka ako dlžníka s odporcom ako veriteľom zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úverový limit 1 140 eur. Uvedený úver mala navrhovateľka splácať v 36 mesačných splátkach po 64,72 eur, s tým, že celková čiastka, ktorú bola povinná zaplatiť bola 2 329,92 eur. Podľa údajov v zmluve, ročná úroková sadzba úveru predstavovala 70,02 %, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) za úver bola 68,30 % a priemerná RPMN 48,52 %. V bode 6. zmluvy sa ďalej uvádza údaj o poskytnutej čiastke revolvingu 652,38 eur, s tým, že celkovo bola odporkyňa povinná vrátiť sumu 1 553,28 eur. Predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu predstavovala 62,80 % a ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 eur. Súčasťou zmluvy boli zmluvné dojednania odporcu písané drobným písmom, a textovo splývajúcou formou.

V rovnaký deň účastníci zároveň uzavreli, vo forme samostatnej listiny, rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX6, ktorej text je písaný výrazne menším písmom. Z formy tejto rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že jej formulár mal už veriteľ vopred pripravený a dopĺňali sa doň iba údaje o osobe dlžníka. Podľa bodu 1. tejto rozhodcovskej zmluvy, dlžník vyhlasuje a svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Podľa bodu 2., veriteľ vyhlasuje, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzavretia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. V bode 3. je obsiahnuté vyhlásenie, že veriteľ pred uzavretím tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzavretia v zmysle ktorého, dôsledkom uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným, ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorili, s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. V zmysle bodov 4. až 7., na znení rozhodcovskej zmluvy sa veriteľ a dlžník dohodli.

Z prehľadu úrokových sadziieb na webovom sídle Národnej banky Slovenska súd zistil, že priemerná úroková sadzba spotrebiteľských a ostatných úverov so splatnosťou od 1 do 5 rokov predstavovala v druhom polroku 2013 výšku 12,95% a celkovo za rok 2013 bola vo výške 12,98 %.

Z predmetného rozhodcovského rozsudku súd zistil, že na základe žaloby veriteľa (odporcu) podanej dňa 15.07.2014, vydal Slovenský arbitrážny súd dňa 29.09.2014 rozhodcovský rozsudok sp. zn. 498/07/14, ktorým uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť odporcovi sumu 2 071,04 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo sumy 64,72 eur od 02.09.2013 do 05.09.2013, od 02.10.2013 do 15.10.2013, od 02.11.2013 do 18.11.2013, od 02.12.2013 do 17.12.2013, od 02.01.2014 do zaplataenia, od 02.02.2014 do zaplataenia, od 02.03.2014 do zaplataenia, od 02.04.2014 do zaplataenia, zo sumy 1 8012,16 eur od 07.04.2014 do zaplataenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 140 eur a odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 140 eur len 5,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2 071,04 eur do zaplataenia a trovy rozhodcovského konania. Podľa vyznačenej doložky uvedený rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.11.2014 a vykonateľnosť dňa 08.11.2014.

Podľa doručienky bol uvedený rozhodcovský rozsudok navrhovateľke doručený dňa 04.11.2014.

Navrhovateľka uviedla, že zmluvu o úvere podpisovala na pobočke odporcu v R. s tým, že požiadala o poskytnutie úveru. Na jednej kope jej predložili doklady, ktoré podpisovala, pričom ani netušila, že podpisuje nejakú rozhodcovskú zmluvu, ani zmluvu o revolvingu; nemala ani poňatia čo revolving znamená. Až keď zmluvu ukázala kolegyni v banke, tá jej vysvetlila o čo ide, a potom utekala naspäť do tej pobočky, kde jej ústne prisľúbili, že to zrušia. Následne jej ale začali chodiť upomienky na zaplataenie, pričom zaplatila 300 eur s tým, že tam zostalo ešte nejakých 700 eur. Potom, čo jej bol doručený predmetný rozhodcovský rozsudok, jej už upomienky nechodili.

Podľa § 52 ods. 1- 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31.05.2014 t.j. v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy a rozhodcovskej zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4, písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení platnom do 31.12.2014 (ďalej len zák. č. 244/2012 Z. z.), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky

alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002 Z. z., rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

S poukazom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že návrh na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku je dôvodný.

V prejednávanej príhode, bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 29.09.2014 a navrhovateľke bol podľa predloženej doručky doručený dňa 04.11.2014. Návrh navrhovateľky na začatie konania bol tunajšiemu súdu doručený dňa 13.11.2014, t.j., v lehote podľa § 41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní v znení platnom do 31.12.2014.

Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.07.2013, uzavretá medzi navrhovateľkou ako spotrebiteľkou a odporcom ako dodávateľom je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ju uzavrela navrhovateľka ako fyzická osoba (nepodnikateľ) ktorej úver nebol poskytnutý ani za účelom zamestnania, povolania či podnikania, a odporca, ktorý je podnikateľským subjektom a poskytovanie úverov tvorí predmet jeho podnikania (t.j. zmluvu uzavrel v rámci svojej podnikateľskej/obchodnej činnosti).

Z predmetnej úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi, je zároveň zrejme že sa jedná o typickú formulárovú zmluvu, ktorej znenie vrátane rozhodcovskej doložky ako i všeobecných obchodných podmienok mal odporca ako dodávateľ vopred pripravené a do úverovej zmluvy, ako i do rozhodcovskej zmluvy, sa ručne vypíňali iba údaje týkajúce sa identifikácie navrhovateľky, výšky úveru, jeho splatnosti, počtu a výšky splátok. Z formy a znenia ako úverovej tak rozhodcovskej zmluvy je teda zrejme, že navrhovateľka ako spotrebiteľ nemala žiadnu reálnu možnosť obsah takto formulárovo „dojednanej“ rozhodcovskej zmluvy meniť, pričom odmietnutie jej podpisu by znamenalo neposkytnutie úveru. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru sa „zneužíva“ k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení technika predkladania, akým je napríklad inkorporovanie doložky do Všeobecných zmluvných podmienok alebo aj vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera ako to bolo v predmetnej veci. V predmetnej veci je nepochybným, že rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXX predkladal odporca navrhovateľke spolu so zmluvou o revolvingovom úvere. Išlo o listiny, ktoré boli spracované odporcom vopred a obidve listiny boli navrhovateľke predkladané k podpisu 22.07.2013. Navrhovateľka nemala reálnu možnosť ovplyvniť obsah oboch predkladaných zmlúv, mohla ich buď prijať ako celok alebo odmietnuť. Obsah rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom vopred pripravený a na jeho obsahu navrhovateľka nijakým spôsobom neparticipovala. Už len tento samotný fakt sponchyňuje tvrdenia odporcu o tom, že ide o individuálny návrh odporcu resp. individuálnu dohodu účastníkov zmluvného vzťahu na riešenie prípadného sporu v rozhodcovskom konaní. Za takéhoto stavu sa súd nemohol stotožniť s názorom, že rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná medzi navrhovateľkou a odporcom. Odporca ako dodávateľ s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať dôsledky ich používania. V danom prípade dodávateľ preukázateľne nevysvetlil spotrebiteľovi význam rozhodcovskej doložky, na rozdiel od zásad občianskeho súdneho konania, nepredstavil mu pravidlá, podľa ktorých bude viesť súkromný „súdny“ proces a nedal mu poučenie na výber sa rozhodnúť. Preukázať, že spotrebiteľ si vo svetle uvedených požiadaviek individuálne vyjednal rozhodcovské konanie, je na odporcovi. V tejto súvislosti neboli doložené žiadne relevantné listinné dôkazy, ktoré by podporovali záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej doložky. Odporca si tak dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej doložky nespínil.

Rozhodcovskú zmluvu vo forme a znení, ako bola súdu predložená, preto súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka absolútne neplatnú, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podstatným z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy je skutočnosť, že s navrhovateľkou ako spotrebiteľom nebola individuálne dojednaná. Samotná skutočnosť, že rozhodcovská zmluva netvorila súčasť všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá v samostatnej forme (na samostatnej listine) v rovnaký deň ako úverová zmluva, ešte nepostačuje pre záver, že táto dohoda bola individuálne dojednaná a že svedčí o vôli spotrebiteľa (navrhovateľky) pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú podmienku. Uvedený záver podporuje aj skutočnosť, že aj samotná rozhodcovská zmluva má podobu formulárovej zmluvy, ako je už špecifikované vyššie. Dojednanie zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu by malo charakter individuálnej podmienky vtedy, ak by dodávateľ predložil spotrebiteľovi návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy v takej podobe, aby bolo z neho dostatočne zrejme, že spotrebiteľ mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. V danom prípade z návrhu rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Predmetná rozhodcovská zmluva nebola, napriek jej formulácii, skutočnou alternatívou. Veriteľ (odporca) podaním návrhu na začatie rozhodcovského konania uskutočnil výber predpokladaný v bode 5. rozhodcovskej zmluvy, po ktorom už navrhovateľka nemala faktickú možnosť podať návrh na začatie konania pred všeobecným súdom a musela sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Spornosť vo vyváženosti vzájomného zmluvného vzťahu v rozhodcovskej zmluve vyvoláva aj skutočnosť, že v predtlačenej časti rozhodcovskej zmluvy je vopred určený konkrétny rozhodcovský súd, ktorý je oprávnený rozhodovať v rozhodcovskom konaní spory vzniknuté z predmetnej úverovej zmluvy.

Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je zrejme, že napadnutý rozhodcovský rozsudok bol vydaný ako celok v rozpore so zákonom,

keďže neexistovala právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť. Na základe uvedeného odôvodnenia súd podanému návrh vyhovel.

Zároveň sa súd stotožňuje aj s argumentáciou navrhovateľky, že predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosť vyžadovanú v § 9 ods. 2, písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom do 31.05.2014, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, keďže je v nej uvedená iba výsledná výška splátky, bez rozčlenenia aká časť z nej sa započítava na istinu, aká na úroky a iné poplatky.

Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je navzdory odchylnosti takejto (úpravy úročenia spotrebiteľských úverov od úročenia úverov všeobecne) práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).

Dôsledkom absencie uvedených, zákonom vyžadovaných náležitostí je, že predmetný úver je v zmysle § 11 ods. 1, písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a veriteľ na základe predmetnej úverovej zmluvy nemôže od spotrebiteľa požadovať žiadne úroky a poplatky.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 214,34 eur, ktoré podľa § 11 ods. 1, písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. pozostávajú z dvoch úkonov právnej služby po 61,84 eur (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie návrhu na súd), jedného úkonu právnej služby vo výške 66 eur (zastupovanie na súdnom pojednávaní 15.03.2016), 2 x režijný paušál po 8,04 eur (k úkonom právnej služby v roku 2014), 1x režijný paušál vo výške 8,58 eur (k úkonu právnej služby v roku 2016).

Súd nepriznal navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia za úkon označený ako podanie návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, nakoľko ide o súčasť podaného návrhu vo veci samej, a zároveň ani za úkon označený ako urgencia vytyčenia termínu pojednávania, nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky sa nejedná o úkon právnej služby, za ktorý by náhrada patrila.

Okrem náhrady trov právneho zastúpenia si navrhovateľka náhradu iných trov konania v lehote určenej v 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila pričom podľa spisu jej iné trov konania nevznikli. Preto jej súd priznal iba náhradu trov právneho zastúpenia a v tejto súvislosti zároveň súd poukazuje na znenie § 151 ods. 2 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Nitre, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého

stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.